

Kampeerweek Rockanje (ZH)

Van 18 tot en met 25 juni 2022

SVR Midi camping van der Burgh

Het was best wel verrassend dat zoveel deelnemers aan deze kampeerweek het gebied ten westen van Rotterdam en dan met name Voorne-Putten niet of niet zo goed bleken te kennen. Wat zeker voor mijzelf gold was dat ik een beeld voor ogen had van omvangrijke raffinaderijen en fabrieken aan de noordoostkant en dan vooral die van de petrochemische. Met ten zuidwesten daarvan een uitgebreid gebied met kassen voor de teelt van voedsel en planten. Dus niet een gebied waar je als eerste aan denkt om met vakantie te gaan. Maar wat een geweldige verrassing, niets bleek namelijk minder waar. De toeristische informatie en documentatie welke wij van de camping kregen over dit deel van Nederland was bepaald niet overdreven. Er is een actieve **Vereniging voor plattelandsvernieuwing Natuurlijk Voorne-Putten** met als doel het karakteristieke agrarische cultuurlandschap van Voorne-Putten te behouden en te versterken. En me dunkt, daar zijn ze naar mijn bescheiden mening uitstekend in geslaagd. Met als voorbeeld deze koeien die het overduidelijk naar de zin hebben. Paulus Potter zou dit in de Gouden Eeuw graag zo hebben geschilderd. Met hier de vraag: eten ze deze planten wel echt of liggen ze daar alleen maar op een lekker zacht bedje?

Door de opzet van Camping van der Burgh en de manier waarop dit bedrijf wordt gerund was het helaas niet mogelijk om met de hele club op een veld bij elkaar te staan. Dit is en blijft altijd wat minder gezellig maar soms ontkom je daar niet aan. Het betekende ook dat we ons 's ochtends en 's middags met onze stoel en koffie of drankje onder de arm naar de afgesproken "plek des onheils" moesten begeven maar dat hadden we er graag voor over. Het systeem van zelf koffie meenemen en telkens twee leden voor de versnaperingen laten zorgen bleek ook nu weer prima te werken en is de standaard geworden.

We begonnen de week met heel veel wind waardoor niet iedereen direct de voortent of luifel kon of wilde opzetten. In de loop van de week werd het gelukkig steeds rustiger maar ook flink warmer met donderdag als absoluut "hoogtepunt" 😊 (pffffff), dik over de 30°. Het was die dag feitelijk te warm om iets te ondernemen maar toch ging vrijwel iedereen erop uit voor een korte of lange fiets- of wandeltocht.

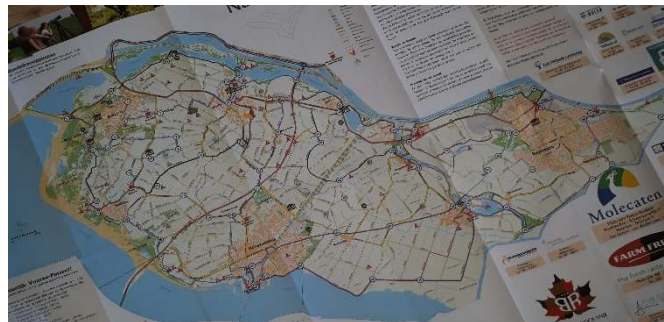
Door het gerichte beleid van de lokale overheid kun je hier als bezoeker eindeloos fietsen en wandelen door het landschap. En word je telkens weer verrast door de rijkdom en afwisseling van de natuur, de vergezichten en de mogelijkheden om even te stoppen in een van de vele dorpen waar de geschiedenis zorgvuldig wordt bewaakt en gekoesterd. De beleving van dit deel van Nederland wordt nog versterkt

door de rust en stilte welke je in vele delen van Voorne-Putten nog steeds kunt ervaren. Met daarnaast mooie en uitgestrekte stranden waar het zeker in deze periode van het jaar gezellig druk is en de horeca ruimschoots vertegenwoordigd. Je hoeft echt niet ver te lopen of te fietsen om ergens neer te kunnen strijken voor een drankje of een hapje.

Voorne-Putten is behalve veel historie en natuur ook een gebied waar je je tegoe kunt doen aan visgerechten in vele vormen en maten. Dicht bij zee en visserijhavens in de buurt zorgen voor de aanvoer van een afwisselend menu van verse mosselen, kibbeling, slibtong e.v.a., voor de liefhebbers lui-lekkerland dus.

Kortom, Voorne-Putten was een meer dan aangename verrassing en een uitstekende keuze.

Wat gedurende de hele week erg populair bleek te zijn was de kibbeling van Eetcafé De Stelle in de haven van Stellendam. Sommigen van ons zijn daar voor mijn gevoel bijna iedere 😊 dag geweest wat dus een beetje lijkt op een kibbeling-verslaving. Het was even een eindje fietsen maar zeker de moeite waard, voor een kleine prijs kreeg je een kibbelingmenu met lekkere patat waarmee de honger meer dan gestild werd.

Zoals de laatste jaren door o.a. corona steeds meer gebruikelijk is geworden splitste de groep zich vrijwel dagelijks in kleinere groepjes om heel verschillende activiteiten te ondernemen. Er werd weer heel veel gefietst en gewandeld, afgewisseld met bezoeken aan Rotterdam, diverse musea, het eiland Tiengemeten, omliggende dorpen en stadjes met hun historische kernen en de omgeving met zijn del-tawerken.

Marjo nam een groepje op sleeptouw om Rotterdam wat beter te leren kennen en dat was weer een geslaagde trip. Met als bijzondere plekken de overdekte Markthal en het depot van Boymans Van Beuningen.

Ook het bezoek van een aantal leden aan Droogdok Jan Blanken in Hellevoetsluis, het oudste nog bestaande droogdok van Europa was buitengewoon interessant en heel informatief. Vooral de manier waarop het dok wordt afgesloten nl. met een schipdeur welke iedere keer moet worden gevuld met water en na gebruik weer moet worden leeggepompt is heel indrukwekkend.

Het bezoek van een kleine groep aan het eiland Tiengemeten was ook een succes waarbij we achteraf helaas wel tot de ontdekking moesten komen dat niet iedereen hiervan op de hoogte bleek te zijn geweest. Dit was aanleiding om daar die middag tijdens de borrel over van gedachten te wisselen en afspraken te maken zodat dit in de toekomst niet meer gebeurt.

Het traditionele slotdiner was op woensdagavond in restaurant Badlust aan het strand van Rockanje waar we de serre hadden gereserveerd met een prachtig uitzicht over strand en zee.

Het eten was uitstekend maar een minpuntje was toch wel dat het diner door personeelsgebrek niet echt uit de verf kwam. We moesten heel lang wachten op de drankjes en daarna duurde het nogal voordat we konden gaan eten. Een drankje bij het eten en een dessert schoten erbij in, simpelweg omdat het personeel geen tijd had de bestellingen op te nemen en de keuken waarschijnlijk onderbezet was. Desalniettemin was het een gezellige en geslaagde avond met als eindconclusie: het was een lange avond maar wel betaalbaar want verder dan het hoofdmenu kwamen we niet 😊.

Een van onze leden (Wil) was tot de ontdekking gekomen dat de sleutel van de deur van haar caravan even niet meer werkte. En helaas, de reservesleutels lagen in de auto en de autosleutels in de caravan, een klassieker wat enkelen van ons ook wel eens is overkomen denk ik zo. Ze was nu genoodzaakt om te proberen een raam open te krijgen wat gelukkig na enig puzzelen zonder schade lukte. Om daarna middels een fraaie snoekduik door het voorraam de caravan weer in te tuimelen. We waren het er over eens dat er eigenlijk een filmpje van gemaakt had moeten worden maar daar was het toen al te laat voor.

Vanaf vrijdag namen steeds meer deelnemers successievelijk afscheid om huiswaarts te keren, veelal in de wetenschap dat we elkaar heel snel weer zullen zien op een van de eerstvolgende kampeerweken.

Zelf ben ik de dinsdag na de kampeerweek nog een keer naar Rotterdam getogen om naar het Maritiem- en Scheepvaartmuseum te gaan, een rondvaart te maken met de fluisterboot van het museum (de Waterbus) en na de lunch nog een keer naar het depot Boymans van Beuningen om eerst naar het dakterras te gaan en daarna de collectie etage voor etage te bekijken. Voor mensen met hoogtevrees geen aanrader want de hele binnenkant van het pand is opgetrokken uit glazen wanden en soms ook vloeren waardoor je als het ware door de ruimte loopt en zweeft en de diepte in kijkt. Maar wel heel fascinerend.

Al met al was het weer een meer dan geslaagde week en keken velen van ons alweer uit naar een van de komende clubweken zoals De Heurne, Paaslo, Bathmen of Melick.

Pieter

18 juli 2022